

Sygn. akt **III RC 236/15**

Dnia 20 lipca 2015 roku

Sąd Rejonowy w B. Podlaskiej III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący **SSR Irena Czackowska**

Protokolant Aleksandra Witek

po rozpoznaniu w dniu 20/07/2015 r. w Białej Podlaskiej

sprawy z powództwa **małoletnich W. i A. rodz. K. działających przez matkę S. K.**

przeciwko A. K. (1)

o alimenty

I. zasądza od pozwanego A. K. (1) na rzecz jego małoletnich dzieci W. K., ur. (...) i A. K. (2), ur. (...) alimenty w kwocie po 300 zł (trzysta) miesięcznie na rzecz każdej z nich, łącznie 600 zł (sześćset) miesięcznie, płatne z góry do rąk matki małoletnich dzieci S. K. w terminie do dnia 10-go każdego miesiąca, od dnia 02 maja 2015 roku poczynając, z 8% odsetek w stosunku rocznym w razie zwłoki w terminie płatności którejkolwiek z rat;

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. nakazuje ściągnąć od pozwanego A. K. (1) na rzecz Skarbu Państwa tytułem wpisu kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt) kasa Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej;

IV. wyrokowi w pkt 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.-

(...) 236/15

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 26 maja 2015 r. do sądu rejonowego powódka S. K. działająca w imieniu i na rzecz małoletnich dzieci W. i A. rodzeństwa K. wniosła o zasądzenie od pozwanego A. K. (1) na rzecz małoletnich alimentów w kwocie po 500 zł miesięcznie na każde z dzieci.

W uzasadnieniu pozwu powódka wyjaśniła, że strony są po orzeczonym rozwodzie, ale na skutek pogodzenia się podjęły pożycie z którego urodziły się bliźnięta. Wskazała, że obecnie ponownie toczy się postępowanie wyjaśniające wobec pozwanego z art. 207 § 1 kk. Pozwany nie interesuje się dziećmi i cały trud ich wychowania przerzucił na powódkę. Powódka wyprowadziła się ze wspólnie zajmowanego mieszkania i zamieszkała u rodziców, u których mieszka jeszcze jej starsza siostra ze szwagrem i ich półrocznym dzieckiem, młodsza siostra powódki ucząca się w szkole średniej, rodzice oraz babcia. Powódka studiuje, nadal karmi dzieci piersią. Podniosła, że pozwany pracuje w zakładzie fryzjerskim swojej matki i jego wynagrodzenie określiła na kwotę 3000 zł miesięcznie. Ludzie cenią sobie usługi fryzjerskie pozwanego.

Na rozprawie powódka popierała powództwo do kwoty po 500 zł miesięcznie.

Pozwany powództwa nie uznawał wnosząc o jego oddalenie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W wyroku z dnia 1 lipca 2014 r. wydanym w sprawie IIIC 2566/13 Sąd Okręgowy w Lublinie rozwiązał małżeństwo A. K. (1) i S. K. przez rozwód, ustalił miejsce zamieszkania małoletniego syna stron D. K. ur. (...) przy matce i zasądził od ojca dziecka A. K. (1) na rzecz D. alimenty w kwocie po 500 zł miesięcznie.

Po orzecznym rozwodzie strony podjęły pożycie, na skutek czego w dniu (...)r. urodziły się bliźnięta W. i A. rodzeństwo K.. Strony ponownie rozstały się. Powódka jest studentką III roku (...) (...) w B. (k. 35). Na uczelni w roku akademickim 2014/2015 codziennie kilkanaście kilometrów dojeżdżała z C.. Ze względu na wysoką średnią w minionym roku akademickim otrzymywała 800 zł stypendium (k. 36). Mieszka z rodzicami, babcią i dwiema siostrami oraz z mężem i synkiem starszej siostry, łącznie w domu mieszka 11 osób. Ojciec powódki jest emerytem służby więziennej, a matka nie pracuje i pozostaje na utrzymaniu męża. Rodzice powódki mają jeszcze na utrzymaniu młodszą siostrę powódki, uczennicę technikum. Powódka nadal karmi dzieci piersią. Dzieci cierpią na różne schorzenia, co powoduje konieczność ich leczenia i wizyt u lekarzy specjalistów poza miejscem zamieszkania oraz rehabilitacji (k. 48, 58, 59, zeznania powódki oraz świadka A. K. (3)). Musi ona kupować mleko dzieciom, pampersy, środki higieny oraz pozostałą żywność dzieciom. Pozwany nie łoży zarówno na starszego syna jak i na bliźnięta. Z wykształcenia i zawodu jest technikiem fryzjerstwa. Był właścicielem zakładu fryzjerskiego w T., położonego na podwórzu domu, w którym mieszka pozwany wraz z rodzicami. W 2014 r. wyzbył się go w drodze darowizny poczynionej na rzecz matki. Zatrudnił się w zakładzie fryzjerskim matki, która zatrudniona jest jako kasjer na kolei. W zakładzie zatrudniona jest też kuzynka pozwanego. Ojciec pozwanego jest rencistą. W przeszłości pracował na kolei. Rodzice pozwanego nie mają innych osób na utrzymaniu. Pozwany od około 10 lat choruje na cukrzycę i z tego powodu przyjmuje insulinę, wydając miesięcznie na leki około 60 zł. W okresie od 25.05.2015 r. do 22.06.2015 r. przebywał na oddziale psychiatrycznym Szpitala (...) w R. z rozpoznaniem organiczne zaburzenia nastroju, osobowość o elementach dysharmonijnych, niedojrzałych, cukrzyca insulino-zależna (k. 133). Powyższe ustalenia sąd poczynił w oparciu o zeznania stron, zeznania świadka A. K. (3), akty urodzenia dzieci (k10,11), zaświadczenia z Urzędu Skarbowego (k. 12, 13, 109-118), wyrok (k. 20), wydruki z Internetu (k. 21-24), karta szpitalnego oddziału ratunkowego (k. 32), liczne imienne faktury zakupu leków przez powódkę, liczne imienne faktury zakupu różnych artykułów dziecięcych przez powódkę. Sąd obdarzył wiarą zeznania powódki S. K.. Jej zeznania dotyczące potrzeb małoletnich, stanu zdrowia, rehabilitacji, leczenia oraz okoliczności związanych z jej sytuacją materialną, mieszkaniową, źródeł utrzymania, zaspokajaniem potrzeb małoletnich znajdują potwierdzenia w dołączonych dowodach w postaci dokumentów, a więc imiennych faktur zakupu leków, imiennych faktur zakupu ubrań czy innych artykułów dziecięcych. Przedstawione w aktach dowody noszą charakter dokumentów, wystawione zostały przez osoby kompetentne, nie były kwestionowane przez żadną ze stron i są w pełni wiarygodne. Zeznania powódki znajdują potwierdzenie w przekonujących zeznaniach jej matki, A. K. (3). Sąd nie obdarzył wiarygodnością dołączonych do akt paragonów, które nie są dowodem w sprawie ponieważ w istocie nie wiadomo przez kogo zostały nabyte towary wyszczególnione na paragonach, a ponadto dotyczą one zakupów żywności, co jest sprawą naturalną, że obie strony dokonują zakupów żywności i na ten cel między innymi zasadzane są alimenty. Sąd obdarzył wiarą zeznania pozwanego o ile nie są one sprzeczne z ustalonym stanem faktycznym. Pozwany w zasadzie nie kwestionował wydatków ponoszonych przez powódkę w związku z utrzymaniem dzieci, podnosił jedynie i eksponował wydatki związane z własną chorobą i leczeniem, przy czym poza sporem pozostaje, że pozwany od wielu lat leczy się na cukrzycę i przyjmuje na stałe insulinę, czego powódka nie kwestionowała, a co znajduje potwierdzenie w karcie leczenia szpitalnego. Odnosząc się do leczenia psychiatrycznego pozwanego, to zauważyć należy, że do szpitala został przyjęty na dzień przed wniesieniem do sądu pozwu o alimenty, choć trudno posądzić go o celowość takiego posunięcia. Poza sporem pozostaje, że pozwany w 2014 r.,- co przyznał - darował swojej matce zakład fryzjerski, w którym następnie się zatrudnił jako fryzjer za niewielkie pieniądze, co wynika z dołączonego PIT.

Sąd rejonowy zważył co następuje:

Powództwo częściowo jest uzasadnione. Stosownie do treści art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów utrzymania i wychowania.

Stosownie do utrwalonej linii doktryny i orzecznictwa każde dziecko musi mieć zapewnione warunki egzystencji w postaci wyżywienia zapewniającego jego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki higieny osobistej, a także fundusze na ochronę zdrowia i wykształcenie.

W niniejszej sprawie ustalone zostało, że dotychczas pozwany niełożył na utrzymanie małoletnich powodów i konsekwentnie na rozprawie powództwa do żadnej wysokości nie uznawał, a tym samym chciał przerzucić w całości ciężar utrzymania małoletnich bliźniąt na matkę, która i tak oprócz dbania o zaspokajanie ich potrzeb materialnych czyni starania o ich wychowanie, dba o ich zdrowie i higienę, a ponadto wychowuje trzecie wspólne dziecko pozwanego, na które pozwany w zasadzie również nie płaci alimentów. Wyzbył się natomiast zakładu fryzjerskiego na rzecz matki, która w nim nie pracuje, a sam pozwany zatrudnił się w owym zakładzie fryzjerskim u własnej matki. Jest to niegodziwe działanie pozwanego wobec swoich dzieci.

Zakres obowiązku alimentacyjnego określa treść art. 135 § 1 kro, który uzależniony jest on od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego określają zarobki i dochody, jakie uzyskałby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności umysłowych, nie zaś osiągnięte rzeczywiste zarobki i dochody. Nie można tu pominąć treści art. 136 kro zaś stanowi: Jeżeli w ciągu ostatnich trzech lat przed sądowym dochodzeniem świadczeń alimentacyjnych osoba, która była już do tych świadczeń zobowiązana, bez ważnego powodu zrzekła się prawa majątkowego lub w inny sposób dopuściła do jego utraty albo jeżeli zrzekła się zatrudnienia lub zmieniła je na mniej zyskowne, nie uwzględnia się wynikłej stąd zmiany przy ustalaniu zakresu świadczeń alimentacyjnych.

Przenosząc to na grunt niniejszej sprawy należy zauważyć, że pozwany wyzbywając się majątku był już zobowiązany do alimentacji starszego syna, na którego także nie płaci alimentów. Pozwany posiada zawód przynoszący duże dochody i dający znaczne możliwości zarobkowe. Ogłasza się w Internecie i jako fryzjer posiada wysokie notowania. W ocenie sądu rejonowego pozwany jako ojciec trojga dzieci powinien dołożyć wszelkich starań, aby sprostać obowiązkowi alimentacyjnemu wobec małoletnich, zwłaszcza, że sąd wziął pod uwagę, okoliczność, że ze względu na własne schorzenie ponosi on także środki na własne leczenie i częściowo powództwo oddalił ponad zasadzoną kwotę.

Orzeczenie oparto na treści art. przy uwzględnieniu treści art. art. 133 § 1 kro, art. 135 § 1,2 kro, przy uwzględnieniu treści art.136 kro. Orzeczenie o rygorze uzasadnia treść art. 333 § 1 kpc. Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych /Dz. U. Nr 167 poz. 1398 ze zm./ sąd nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa opłaty, od których strona powodowa była zwolniona.